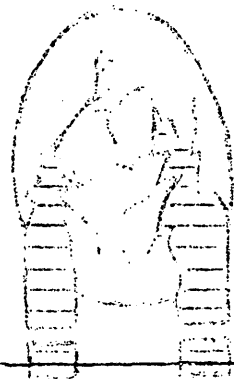

intí demokrácia lényegének és fokmérőjének, sokszor azoknak is csupán az artikulációját, és nem az "ütőképes politikai érvényesítését." A kisebb közösségek, autonómiák léte gazdagítja, társítja a demokratikus képviselők különböző társadalmi szinteken való kibontakozásának kereteit, azonban a demokráciában az érdemi politizálás fő színtereinek mégsem ezeket tartja. Ezért fordul a figyelme afelé, hogy milyen méretű és súlyú társadalmi csoportok esetén válhat az érdekvérvényesítés tényleges politikai akarattá.

Az egész estét betöltő együttgondolkodás egyik zárógondolata - miként a tanulmányban is - a marxista hagyománykincséből vett idézettel, Rosa Luxemburg szavaival fogalmazódott meg, amely szerint "A demokrácia a másként gondolkodók szabadságát jelenti." Am ha evidensnek vesszük azt, hogy egy társadalomban tulajdonképpen mindenki másként gondolkodó, hisz nincs két abszolút egyforma szemlélettel és ugyanazon mércével gondolkodó ember a világon, legfeljebb mindezek figyelése létezik, akkor a "másként" elhagyásával voltaképp azt is mondhatnánk, hogy a demokrácia egyszerűen a gondolkodó - a gondolatok - szabadságát jelenti.

Az előadó véleménye szerint a mai magyar társadalom kellően érett és felkészült arra, hogy fokozottabban teret engedjen az egyre sürgetőbb igénnyel jelentkező gondolkodás és ujrágondolás tisztázás, értékelés/kisérleteinek - létjogosultságuk belátásával is bizonyítva egyben önmaga demokratikus voltát.

KORRIGENDA

Legutóbbi számunkban /1982. 1./, a Felsőoktatási Ifjúsági Parlamentről szóló beszámoló helyes megértését - technikai okok miatt - több hiba illetve kihagyás nehezítette.

/2. old./ A minisztériumi beszámoló így jellemzi az Ifjúsági Törvény végrehajtásához kiadott utasítás helyzetét: "Tudjuk, hogy a fiatalok - hallgatók, oktatók és dolgozók - érdekeinek érvényesülését segítő jogszabványok csak lehetőséget jelentenek; tényleges megvalósulások a helyi erőviszonyoktól és feltételektől - legalábbis jelenleg - nagyon nagymértékben függ.".

/7. old./ A parlament hibáiról, hangulatáról írva - természetesen - a szerző nem azt tartja sikeresnek, hogy a parlament "nem fulladt bele a demokrácia kérdésének tárgyalásába", hanem: "Azt sem hallgathatjuk el, hogy mi hallgatók sem vizsgáztunk ösztörsre demokráciából. Talán nem túl nagy részrehajlás az, ha indokként politikai, közéleti gyakorlatlanságunkat említjük. A parlamentre a legtöbb érdeklődő úgy figyelt, mint az 'ösztöndij-parlamentre'. Éppen ezért a parlament sikerének tudható be, hogy nem fulladt bele ennek a kérdésnek a tárgyalásába."

/7-8. old./ A cikk utolsó bekezdése sajnos a legtöbb példányban olvashatatlan volt. /Korcsg András bevezetőjéről van szó!/: "Elvileg elfogadhatónak tartotta a KISZ-n kívüli érdekképviselést, de úgy, hogy a KISZ irányítása marad. A 'KISZ-nek joga, lehetősége és képessége van erre'...'Politikamentes érdekképviselést nem létezik' - mondta, hozzátéve: '...éppen ezért a törekvések egy része KISZ-ellenes'.

Mostanában ifjúságpolitikai fórumokon az érdekképviselétről stb. egyre gyakrabban halljuk: Igen, ez szép, ... de van-e garancia? De mi a garancia? Korcsg András így fogalmazott: 'A garancia a parlament által hozandó intézkedések végrehajtására a világtársadalmi kihívás: ma már egyik legfontosabb feltétele a továbblépésnek a minőségi szakember.'"

A hibák miatt olvasóinktól és a szerzőtől elnézést kérünk.

- szerk. -